

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 31. marts 2017 —
Land Nordrhein-Westfalen mod Dirk Renckhoff**

(Sag C-161/17)

(2017/C 231/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Nordrhein-Westfalen

Sagsøgt: Dirk Renckhoff

Præjudicielt spørgsmål

Udgør tilføjelse af et værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten ligger frit tilgængeligt for alle internetbrugere på en fremmed internetside, til ens egen, offentligt tilgængelige internetside en tilrådighedsstillelse for almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾, når værket først kopieres på en server og derfra uploades på ens egen internetside?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Sag anlagt den 5. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-171/17)

(2017/C 231/07)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at den af Ungarn indførte og stadigt gældende nationale ordning for mobil betaling, reguleret ved lov nr. CC af 2011 og gennemførelsesdekret nr. 356/2012 af 13. december 2012, der skaber et monopol ved at tildele Nemzeti Mobilfizetési Zrt. enerettigheder, og som hindrer adgangen til engrosmarkedet for mobil betaling, som tidligere var blevet åbnet for konkurrence, og hvis indførelse desuden hverken var nødvendig eller forholdsmæssig, er i strid med

— dels artikel 15, stk. 2, litra d), og artikel 16, stk. 1, i direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾,

— dels artikel 49 TEUF og 56 TEUF.

— Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

A nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény (lov nr. CC af 1.4.2011 om den nationale ordning for mobil betaling, herefter »loven«) ændrede reglerne for mobile betalingstjenester med virkning fra den 1. april 2013 (dog kun med bindende virkning fra den 2.7.2014). Ved loven fastlægges de tjenester, der er omfattet af centraliseret og mobil markedsføring, på følgende områder: a) offentlig parkering, b) tilrådighedsstillelse af vejnettet med henblik på færdsel, c) personbefordring, der varetages af en statslig virksomhed, d) andre tjenester, der udbydes af et statsligt organ. I Ungarn er mobil betaling på disse områder i dag kun muligt i praksis for offentlig parkering og for anvendelse af vejnettet med henblik på færdsel (e-vignette og HU-GO). Denne sag vedrører imidlertid alle de fire områder, der er omfattet af loven.

Ifølge Kommissionen udøver Nemzeti Mobilfizetési Zrt. for så vidt angår offentlige parkeringstjenester hovedsageligt den samme virksomhed som de tidligere udbydere af mobile betalingstjenester, med den forskel at denne har eneret til at indgå kontrakter med dem, der driver parkeringspladserne, og at dennes gebyrer er regulerede. Det samme gælder i sektoren for tilrådighedsstillelse af vejnettet med henblik på færdsel, eftersom Nemzeti Mobilfizetési Zrt. er den eneste tjenesteyder, der har indgået en kontrakt med den offentlige udbyder, og som direkte kan sælge retten til at anvende vejen. Det følger heraf, at de øvrige udbydere af mobil betaling eller mobiltelefoni i disse to sektorer kun kan drive virksomhed som videreforhandlere.

Indførelsen af den nationale ordning for mobil betaling og de enerettigheder, som tildeles Nemzeti Mobilfizetési Zrt., er derfor til hinder for, at virksomheder (ungarske såvel som udenlandske) kan få adgang til engrosmarkedet for mobil betaling (dvs. til markedet for de tjenester, der leveres til andre videreforhandlere, som udbyder mobil betaling, ved indgåelse af kontrakter med udbyderne af offentlige parkeringstjenester eller andre offentlige tjenester), der tidligere var åbent for konkurrence. Det er følgelig Kommissionens opfattelse, at reglerne om den nationale ordning for mobil betaling samlet set medfører forskelsbehandling og tilsidesætter etableringsretten (tilsidesættelse af artikel 15 i direktiv 2006/123 og af artikel 49 TEUF). Imidlertid tilsidesætter reglerne også den frie udveksling af tjenesteydelser (tilsidesættelse af artikel 16 i direktiv 2006/123 og af artikel 56 TEUF), idet de enerettigheder, som tildeles Nemzeti Mobilfizetési Zrt. begrænser udvekslingen af grænseoverskridende ydelser. For så vidt angår de andre tjenester, der er omfattet af centraliseret og mobil markedsføring, og for hvilke, der endnu ikke findes mobil betaling i Ungarn, tildeles Nemzeti Mobilfizetési Zrt. den samme eneret ved loven, og ovennævnte retlige bedømmelse gælder derfor også her.

I henhold til de relevante bestemmelser i EUF-traktaten og i direktiv 2006/123 kan etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser kun begrænses, såfremt restriktionerne ikke er diskriminerende og er i almenhedens interesse samt overholder kravene om nødvendighed og forholdsmæssighed. Kommissionen finder ikke, at de af Ungarn anførte hensyn er egnede til at begrunde de ved loven indførte restriktioner, eftersom de ikke opfylder kravene om nødvendighed og forholdsmæssighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanien)
den 7. april 2017 — Bankia S.A. mod Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez
Ramírez**

(Sag C-179/17)

(2017/C 231/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona